

A szegedi megállapodás ellenére sem nyitották meg csütörtökön reggel a kikindai vonalat.

A szerbek újabb kifogást emeltek. — Hiába várták, nem futott be az első vonat

Szöreg, október 15. (A Délmagyarország küldött munkatársától.) Jelentette a Délmagyarország tegnapi számában, hogy a legutóbb Szegeden megkötött, majd később aláírással is ellátott megállapodás értelmében csütörtökön reggel, október 15-én kellett volna megnyitni, illetve átadni ismét a forgalomnak az öt éve szünetelő szeged—nagykikindai vasútvonalat. A hatóságok, valamint az illetékesek minden előkészületet megtettek a megnyitás ügyében, hogy semmi fennakadás ne legyen akkor, amikor öt év után ismét elindul az első vonat Szőregre Nagyikinda felé, de a várva-várt megindulásból egyelőre nem lett semmi csütörtökön reggel.

Amikor reggel hat óra előtt a Délmagyarország munkatársa kitérte a szőregi állomáshoz, már az összes hatóságok képviselői izgatott figyelemmel várták a vonat megérkezését. A megállapodás szerint ugyanis a szerb vonalnak kellett először Szőregre beérkeznie, pontban hat órakor. Az állomás előtt ott várták a vonatot: dr. Vidék József rendőrfelügyelő, Tóth Illés állomásfőnök, Györki Jenő vámtiszt, valamint Szotyori Mihály vámelelőnök. Később kitérte az állomásra dr. Keresztes Andor rendőrtanácsos, aki a kerületi főkapitányság képviselőjeként jelen akart lenni a vonat megnyitásánál. Lassankint kigyűl az állomás épülete elé Szőreg ráérős lakossága, látni akarják, amikor megindul az első szerb vonat. Diágyerek sereglenek össze, akik Szegedre tartanak iskolába, de előbb látni akarják az ünnepélyes aktust.

Hat órakor már mindenki lesi a vonat füstjét, a határ felé azonban a mésziben semmi sem látszik. A vonat nem jön. Illetékesek azt mondják, hogy ez a késés érthető az első szerb vonal miatt. Az előző jelentések úgy szóltak, hogy a szerb vasutak adják a szerb vonalat, amely Szőregig jön be. Itt át kell szállni az utasoknak magyar szerb vonalra. A vonat Pancsova, Kikinda, Banacki, Arengyelovon (Oroszlámos) és Szőreg érintésével jött volna be Szegedre. Az érkezési idő hat óra lett volna a szerb vonal hétkor már vissza indulna volna Kikinda felé.

Fél óra múlt el ismét. A tisztviselők most már türelmetlenül, már atól tartanak, hogy valami baj történt. Az állomás előtt azonban senki sem tágit. Közben kiderül, hogy a közvetlen határ mintegy tíz kilométerre van Szőregtől. Itt van az a határ, amelynek egyik oldalán M. O. áll, a másik oldalán pedig S. H. S. Ez a tényleges határ. Hogy miért éppen ez, azt senki sem tudja. A vámőröknek az az utasításuk, hogy a vonat elé mennek egészen Óbéraig. Rápás és Nagy detektíveknek is idáig kell a vonat elé utazniuk, hogy mire a vonat beér Szőregre, már bevégezék az utasok ellenőrzését. A vonat pedig még mindíg nem jön.

Megállapítjuk, hogy kitérte az állomásra két utas is. Egy nő és egy férfi. Ezek lettek volna az első utasok, ha megjött volna a vonat. A nevüket is feljegyeztük: özv. Schaller Mihályné és Kazarics Károly. Értesíttek a megállapodásról és mindjárt megkísérelték, hogy igénybe vegyék a vonatot. Nagyon bizakodók voltak. A megállapodást aláírták ugyan, de a vonatot nem jött.

Egy óra múlva azután az állomásfőnök kiküldte a határhoz a pályafelügyelőt, hogy végre tudja meg, hogy mi lesz. Gyalog végigment a felügyelő a helyreállított pályán. Nemsokára visszatért azzal, hogy a határon azt az értesítést kapta a vámőrtől, hogy a szerbek nem indították el a vonatot, a vonat nem fog jönni, hiába várják.

Rövidesen azután telefonértesítést is kaptak a szőregiek, amely most már hivatalos formában is megerősítette azt, hogy kár várni a vonatot, a szerbek nem indították el. Senki sem tudott ennél többet. A hatóságok képviselői nyolc órakor bevonulnak őrhelyeikről, de senki nem tudta felvilágosítást adni arról, hogy tulajdonképpen mi történt. A két hiszékeny utas pedig nagyon bosszankodva hazaindult.

Déli egy órakor azután a Délmagyarország munkatársa a szegedi ügyvezetőséget kereste fel, hogy megtudja a megnyitás elmaradásának okát.

Az ügyvezetőségnél is a legteljesebb bizonytalanság uralkodik s csupán egy szűkszavú táviratra támaszkodnak. Kovacsics főfelügyelő, osztályfőnök kijelentette, hogy az egészről csak egy távirat érkezett, amelynek homályos tartalmából csak azt lehet kivenni, hogy a szerbek differenciát támasztottak a megállapodás után az áruforgalom terén és ennek elintézése előtt

a megállapodás aláírása ellenére sem indítják utnak az első vonatot.

Értesülésünk szerint a vonal megnyitása ismét elhalasztott bizonyos ideig, mert most ismét össze kell jönniök a delegátusoknak a differenciák elmindlása ügyében. Ez az új értekezlet valószínűleg Budapesten lesz a kereskedelemügyi minisztériumban a két állam képviselői között. Így hiába írták alá Szegeden a megállapodást, hiába jelölték meg a megnyitás napját is, a két első hiszékeny utasnak vissza kellett fordulni. A megnyitás elmaradt.

Hindenburg felbecsülhetetlen érték a béke szempontjából

Egy angol lap megállapításai.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Berlinből jelentik: A Daily Telegraph levelezője a következőket jelenti: Hindenburg elnök a német külpolitika mostani irányának megszabása

során döntő szerepet játszott. Csak most érzhető az a tény, hogy Hindenburg táborúgy elnöké válassza milyen felbecsülhetetlen értéket jelent az európai tartós béke szempontjából.

Női testrészeket loptak el az egyetem anatómiai intézetéből.

Nagy rémületet keltettek az Árviz uccában és a rókusai templom előtt talált, elhányt testrészek.

Csütörtökön a kora reggeli órákban Rókuson, Árviz ucca 51-ik szám alatti ház kocsiján egy csonka női lábszárat és egy felső kart találtak a járőrelők. A tőben lemezsett fehér női lábszár láttára a járőrelők rosszat sejtettek, akik közül Grodicska Antal Puskás uccai lakos, egy közelben lakó rendőrmester lakására szaladt és ott elmondta a nem mindennapi látványt. Az Árviz uccában pedig ezalatt összesereglettek a járőrelők. Sokan gylkoságot, büntényt sejtettek az eset mögött s percek alatt az egész városrészben az a hír terjedt el, hogy egy földarabot női holttestre bukkantak az Árviz uccában.

A helyszíntre félhivatalos minőségben legelőször az előhívott rendőrmester került, aki a csonkatestrészek megvizsgálása után kétségen kívül megállapította, hogy azokon véres nyomok nincsenek s hogy preparálva vannak. A később megjelent rendőri bizottságnak már csak az a feladata maradt, hogy megállapítsa, vajon a preparált női testrészek hogyan és milyen körülmények között kerültek ki az uccára.

Az első fellelések helyességének igazolásaképpen az egyetem anatómiai intézetében tényleg ráismertek a csonka női lábakra, amelyet még előző este tanulmányoztak a növendékek, sőt Müncz János tanársegéd szemléltető előadását e női láb ismertetésével tartotta meg.

A déli órákban arról értesítették a rendőrséget, hogy a kenderfonógyárban egy munkás a reggeli órákban a rókusai templom előtt egy csonka női kezét talált, amelyet papírba csomagolva bevitt a gyárba és ott mutogatva társainak. A női kéz szintén a klinikáról származott és arra szintén ráismertek. Érdekes, hogy a kenderfonógyárban egy második, szegedi Lederer-esetről suttogtak már, amikor hírről jött,

hogy az Árviz uccában pedig levágott női lábszárat és felsőkart találtak.

A klinikán természetesen nagy feltűnést és még nagyobb riadalmat keltett az eset. Megállapították, hogy szerda este kilenc órakor a bonclani terem bezárták és a tanulmányi célokat szolgáló preparált emberi testrészek hiánytalanul megváltak és azokat a természet szolgálatára sátorlapokkal letakarva, rendes helyére tette el. A csonka női testrészek csak innen és a bezárt ajtókon keresztül tűnhettek el, még pedig úgy, hogy azokat valaki minden bizonnyal csak az egyetemhez közelálló személy vihette ki.

Az anatómiai intézetben a lopás hivatalos konstatálása után a megindult rendőrségi nyomozással párhuzamosan szigorú házvizsgálatot tartottak anélkül, hogy megállapíthatták volna ezideig azt, hogy ki vihette el a testrészeket az intézetből.

A háznyomozás két fellevésből indult ki. A testrészek kicsempészőjét vagy az egyetem ellen irányuló bosszu vezethette, vagy pedig valamelyik tulbuzgó medikus akarta tanulmányi célból hazavinni a női testrészeket s utközből megzavarták s így a felfedezésről félve, eldobta magát a hosszú gyanús csomagot.

Az egyetem fellevéseit követte a rendőrséggel is, megemlítve még azt, hogy a női lábszáron olyan ujszerű vágásokat találtak, amelyek az emlékezetek szerint az előző este még nem voltak rajta a csonka női testrészen.

A megindult rendőri nyomozásra három most az a feladat, hogy a rejtélyes körülmények között uccára került preparált női testrészek kicsempészőjére fényt derítsen. Ha az illető az egyetemhez tartozó személy, akkor nemcsak az egyetem részéről indul meg ellene a szigorú eljárás, hanem szembe találja majd magát a büntető hatóságokkal is.

A Tábla is felmentette Pottyondy Miklóst az okirathamisítás vádjá alól.

A főfelügyelő kárpótolta volt feleségét, így anyagi sűrelem nem háramlott rá. — Nem cáfolták meg Pottyondy védekezését, mivel felesége megtagadta a vallomást. — Bózsó és Török fölmentése jogerős, a főfelügyelő ügye a Kuria elé kerül.

A szegedi ítélőtábla a Orosz-tanácsa csütörtökön délelőtt tárgyalta azt a nagy érdeklődéssel várt büntetőügyet, amelynek középpontjában Pottyondy Miklós volt rendőrfelügyelő állott. Az ismert főfelügyelőt ugyanis többrendbeli okirathamisítás büntetésével vádolta meg az ügyészség. A törvényszék Pókay-tanácsa a hónapokkal előbb megtartott főtárgyaláson fölmentette a vádak alól Pottyondyt.

A vádiratból kiülök, hogy nem csak Pottyondy vádolták közokirathamisítással, hanem Bózsó Antal városi tisztviselőt és Török József államrendőrt is. Pottyondy ugyanis válni akart feleségétől, Greguss Krisztinától, akivel 25 évig élt együtt és aki a házasság alatt megvakult mindkét szemére. Az elválást gyorsan akarta lebonyolítani és ezért szük-

sége volt egy olyan hatósági bizonyítványra, amely azt tanúsítja, hogy feleségétől már hat hónap óta különváltan élt. Az ügyészség szerint ez a különélés nem felelt meg a valóságnak, de a városházán mégis kiállította Bózsó Antal a bizonyítványt, mert Pottyondy becsületszavával erősítette meg azt, hogy már régebben külön él feleségétől. A vádirat még azt is tartalmazta, hogy a bizonyítványt nem bent a városban kellett volna kiállítani, hanem Felsőtanyán, ahol Pottyondy lakott. A vád szerint azért jött be a városba, mert a tanyán nem állították volna ki a bizonyítványt.

A második vádpont szerint Pottyondy anélkül vált el feleségétől, hogy az tudott volna az egészről, a válópórt pedig úgy indították meg, hogy abba a felesége Greguss Krisztina beleegyezett és Pottyondy ezután ügyvédet keresett nem a maga